

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Nagy László Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Orbán Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Dunaújvárosi Városi Bíróságnál 4.P.21.173/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 1.Pf.21.973/2010/4. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr.Polecsák Mária ügyvéd által képviselt Biztosító beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a beavatkozónak 15 nap alatt 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperest 2008. november 21-én, zavartalan lefolyású terhességgel, a terhesség 39. hetében megindult szüléssel vette fel az alperes kórház szülészeti osztálya délelőtt 11 óra tájban. A felperes ezen a napon 16 óra 40 perckor érett, egészséges leány gyermeket szült. A szülés a felperes második szülése volt. A szülés napján 19 óra 40 perckor erős darabos vérzés lépett fel, ezért hüvelyi feltáráásra volt szükség. A műtétet Seduxenes bódítás alatt végezték, a véralvadékok eltávolították, majd összevarrták a korábban átmetszett gátat. A beavatkozás eredményes volt, a vérzés megszűnt, és a felperest november 25-én láztalanul, panaszmentesen hazabocsátották. A szülést követő hat hetes kontrollvizsgálaton a felperes nem jelent meg. A 2009 februárjában elvégzett nőgyógyászati vizsgálaton normális státust állapítottak meg.

A felperesnek - pontosan meg nem határozható időpontban - a szülés utáni első menstruációt követően erős fájdalmak keletkeztek, amely a szexuális életére is kihatott. Folyamatos hát- és lábfájdalmak voltak és székletürítés során szűrő fájdalmakat érzett. A panaszainak okát a szülése körüli kórházi ellátása során bekövetkezett hibára, szakszerűtlenségre vezette vissza és úgy ítélte meg, hogy az alperes orvosai megsértették az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) gondossági követelményét. Azt

állította, hogy a nem megfelelő ellátása vezetett a jelenleg kialakult állapotához, ezért a kárának megtérítéséért az alperes a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 339. § -ának (1) bekezdése alapján felelős. A perben mindvégig arra hivatkozott, hogy a szülése előtt ilyen panaszai nem voltak, ezért a szülés körül kellett valaminek történnie. Miután ez a szülése a második volt, és az első szülése után ilyen problémái nem voltak, ezért - megítélése szerint - a panaszai csak orvosi hibára vezethetők vissza.

Kérte az alperes kötelezését 1.500.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

A bíróság jogerős ítéletével elutasította a keresetet. A rendelkezésre álló bizonyítékok - közöttük az orvosszakértői vélemény - alapján tényként megállapította, hogy a felperes kórházi ellátása a szakma szabályainak megfelelt. A szülést követően mintegy két és fél hónappal később elvégzett nőgyógyászati vizsgálaton normális nőgyógyászati státust diagnosztizáltak. A felperes panaszainak oka az utóbb keletkezett és megállapított hólyag- és végbélsérv, illetőleg kötőszöveti gyengeségen alapuló visszeresség. Ennek kialakulása azonban egyedi, alkati sajátosság és nem hozható okozati összefüggésbe az alperes által elvégzett beavatkozással. Az alperes ezért kártérítés fizetésére nem kötelezhető.

A bíróság a felperes „ellenőrző szakértő” kirendelése iránti bizonyítási indítványának a teljesítését szükségtelennek tartotta.

A jogerős ítélet ellen - annak megalapozatlanságára hivatkozással - a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a bíróságok azzal, hogy nem rendeltek ki másik szakértőt, megsértették a Pp. 3. §-ában foglaltakat és elzárták attól, hogy a keresetlevelében leírtakat bizonyítsa. A panaszai olyan jellegűek, amelyeket kívülálló személy tapasztalati úton minősíteni nem tud, így mindenképpen szükséges lett volna „ellenőrző szakértői vélemény” beszerzése. Elmulasztásával sérült a Ptk. 2. §-ában megfogalmazott jogelv is. Kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását.

Az alperes és a beavatkozó a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes kártérítő felelősségének elbírálásához szükséges bizonyítást a bíróságok lefolytatták és az irányadó anyagi jogi felelősségi szabályok - a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése és a 339. §-ának (1) bekezdésében foglaltak - helyes alkalmazásával megalapozott döntést hoztak.

A felperes a 2008. november 21-étől 25-éig tartó kórházi ellátásának szülés körüli hibájára, szakszerűtlenségére alapította az alperes kártérítési felelősségét, azonban maga sem tudott megjelölni olyan konkrét hibát, szakszerűtlenséget, mulasztást, ami az alperes kártérítési felelősségének alapja lehetne. Az általa észlelt és a perben előadott tünetekből, panaszokból az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a perben jelentős tény megállapításához olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel nem rendelkezett, ezért a Pp. 177. §-ának (1) bekezdése alapján szakértőt rendelt ki. Az orvosszakértő a felperesnek az érintett időszakra vonatkozó, és az azt követően történt vizsgálatain alapuló valamennyi orvosi irat, a felperes személyes vizsgálata, részletes és hosszas elbeszélései alapján, szülész-nőgyógyász szaktanácsadó bevonásával készített szakértői véleményt, amely azonban olyan hibában nem szenved, amely a Pp. 182. §-ának (3) bekezdése szerint más szakértő kirendelését indokolta volna. A felperes maga sem tudta megjelölni, hogy a szakértői vélemény megállapításait miért nem fogadja el, csupán arra hivatkozott, hogy a szülés előtt ilyen panaszai nem voltak, amelyből az következik, hogy a panaszok a nem kellő szakértelemmel levezetett szüléssel állanak okozati összefüggésben, mert a szülés körül kellett valaminek történnie. A felperesnek ez az észrevétele, és a másodfokú eljárásban előadott indoka, miszerint „csak egy ellenőrző vélemény folytán tudja leellenőriztetni, hogy valóban megfelelnek-e a valóságnak az eredeti véleményben foglaltak” nem volt alkalmas más szakértő kirendelésére. Elmaradásával nem sérült a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti eljárási szabály és a Ptk. 2. §-a szerinti jogelv sem.

A jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint - tárgyaláson kívül hozott határozatával - a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költségigénye nem volt. A felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. június 20.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga

Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő

HM